

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

2. An validè absolvantur commissæ in confidentiam licentiæ concedendæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

bonum commune Fidelium, quod dici non potest (ait ipse) de licentia data à Prælati quando saltem datur pro aliquo peculiari pœnitente. Vtraque sententia videtur probabilis.

16. His breviter explicatis, iam pater responsio ad quæstionem in hoc titulo propositam, Concessionem scilicet, de qua loquimur debere interpretari largè, si detur non expressis personis absolvendis, si vero hæ personæ exprimantur strictè, vel largè, iuxta duas probabiles sententias, iam dictas.

17. Profecto utilis est hæc doctrina, sed quia in casu hoc de delegatione, ad absolvenda reservata, tota res pedit ab intentione concedentis potestatem, idè à tenore concessionis, à forma petitionis, iuxta quam Superior facultatem date præsumitur, & verbis in contextu dictæ Concessionis appositis, & similibus, qualitas, & quantitas, licentiæ mensuranda est; quæ omnia maxime ex mox dicendis, præsertim §. 3. non parum explicabuntur.

Occasione ejus, quod dictum est num. 6. querimus universatim, an ignorans licentiam ipsi datam absolventi à reservatis, valide absolvat?

18. Figuremus casum in sequentem modum. Ego, siue quia Bulla Cruciatæ fruor, siue, quia obtinui facultatem à Superiore, ut absolvar à casu reservato, per eum Confessarium, quem elegero, ipsum eligo, & sine dolo, sed ex ignorantia, illi non manifesto ejusmodi potestatem, ipse item, ex pari ignorantia, me bona fide absolvit, inquiri, summe directè absolutus à prædicto casu reservato.

19. Respondeo, De hac quæstione interrogatus nudius tertius quidam Theologus, dixit, per se loquendo esse absolutum, addiditque hæc esse opinionem Suarii, l. 8. de leg. c. 25. n. 16. & Merollæ, tom. 3. disp. 6. c. 6. à n. 94. usque ad 100. Ratio, (dicebat) est, quia effectus prædictæ licentiæ Superioris, vel Privilegii nequit impediri per ignorantiam Confessarii, posita enim electione dicti Confessarii, Summi Pontifex, vel Superior censetur electo Sacerdoti iurisdictionem conferre. Dixit (per se) nam per accidens posset esse invalida Confessio, si nimirum pœnitens animadverteret Confessarium ignorare suam iurisdictionem, & tamen procedere ad Absolutionem, tunc enim graviter Confessarius peccaret; & item pœnitens, cooperando, unde hic non esset dispositus, ad Absolutionem recipiendam.

20. Verum hæc doctrina mihi valde difficilis est. Nam nemo acquirit iurisdictionem ullam, siue contentiosam, siue voluntariam, nisi illam velit acquirere, seu, nisi illam acceptet: at hic Confessarius electus, cui non manifestatur, ipsum electum fuisse, nondum accepit iurisdictionem: ergo, quæ ratione iuridicè absolvet? sane fac Episcopum, & legisse, & approbasse in Confessarium: Si interim, dum tu nullo modo noveris ejusmodi electionem, bona fide absolveres aliquem à mortalibus, num valida directè esset Absolutio? non utique, siquidem tu nondum acceptasti iurisdictionem & fortasse nunquam acceptaturus sis, quia v.g. non vis officium Confessarii exercere.

21. Confirmatur. Querunt Sanch. alique apud Castropalaum l. 6. cit. d. 2. p. 13. §. 11. n. 6. & Dianam p. 11. tr. 3. res. 32. & nos infra dicemus l. 8. de matr. tr. 6. de solemn. n. 2. §. 5. n. 7. An: si licentiam assistendi Contractioni Matrimonii datam à Parocho Sacerdos ignoret, validè assistat matrimonio? & Responderet, invalide assistere, quia eam licentiam, seu iurisdictionem, nondum habet donec acceptet, acceptare autem legitime non potest dum eam datam esse nescit: Esto teneant, si eam per Nuntium petiisset, indicandum fore iam accepisse in acceptance Nuntii, ut etiam nos modò diximus n. 10. Porro ex hac doctrina, clare sequitur, idem esse dicendum in casu nostro: invalidam scilicet fore illam absolutionem de reservatis, dum supponimus Sacerdotem, nec per se, nec per suum Nuntium iurisdictionem accepisse.

22. Ad auctoritatem Suarii, & Merollæ, non loqui, quando Privilegium concessum est toti Religioni, dum illud tamen operatur, sed certe, tunc non de gionem proficitur, tacite acceptat omnia ejus privilegia: Et de hoc casu, loqui Suar. l. 2. pater ex lectis citati ipsius & ex De Lugo disp. 19. de par. ad n. 13. stante ipsum de hoc loqui.

Hanc nostram sententiam sequitur P. Tancher Conf. mor. disp. 2. q. 16. dicens, hæc esse probabilior, quod tamen ego significare non possum.

23. P. Bardi in expos. Bull. Cr. p. 2. tit. 3. n. 1. scilicet dem sententiam tenet in expositione Bullæ Cruciatæ distinguit tamen, asserens, quod dictum est, in iurisdictione, non autem de Approbatione, quæ in iurisdictione, requiritur in Confessario. Si quis haberet (ait) iurisdictionem, eamque sibi inesse sciret, haberet dictam Approbationem Episcopi, quæ tamen habere nesciret, validè absolveret, quia Approbatione mera testificatio idoneitatis sacerdotis, cuius cognitio vel acceptatio nullo iure requiritur ad validitatem electionis, iuxta illud iuris privilegium quod affertur totolus in l. 8. de off. Prior. Sanchez l. 2. de par. disp. 37. n. 8. alique Ignorantiam non acquiritur, seu non est iurisdictione, quod dictum non invenis de Approbatione. Hanc disparitatem inter iurisdictionem & Approbationem impugnat P. Mendo allat. à Bar. in editione, dicens, etiam Approbationem debere Confessario notam; quia etiam ipsa pertinet ad iurisdictionem; id quod certe tenendum est, & omnino collendum in praxi.

§. II. An per licentiam concessam absolventi à reservatis valide ea peccata absolvantur, quæ fuerant commissi in confidentia licentiæ concedendæ?

1. Respondeo, Absolvi. Ita Sanctatellus, de lib. cap. 8. d. 1. c. 10. Bosius, de iubil. fest. 1. c. 1. & p. 1. Ratio est: quia confidentia non tollit potestatem quæ datur, siue à Iubilæo, siue à Bulla Cruciatæ à Prælati. Excipe, nisi expressè contrarium exprimitur in licentia: nam propterea, quia in Bulla Compositionis exprimitur, non concedi beneficium Compositionis usurpanti bona incerta ex Confidentia, sed prædictæ Compositionis: ideo tunc Bulla rapientis dicta certa bona ex dicta Confidentia non suffragabitur, & quæ hinc ducitur Confirmatio nostræ Responsionis, & enim, quando volunt Superiores id negare, & expresse negant, signum satis probabile est, quod si expresse id negent, concedant.

§. III. De peccatis reservatis post licentiam Absolutam commissis.

1. Si pœnitens post impetratam licentiam, ut absolvetur à reservatis, nulla alia nova reservata committat, potest per illam licentiam absolvi, etiam plures annos, etiam si mortuus sit, vel amicus absque Superior, qui illam conce. l. 1. Quinamada. de par. singul. 1. n. 9. & De Lugo, de par. disp. 10. n. 125. R. ducitur ex illa communi sententia, quod, quando per gratia facta, quales solent esse ejusmodi licentiæ, limitatione alicui pœnitenti, concessæ, non exparte morte concedentis, sed ex se sunt perpetuæ, & dum potest non revocantur, ut habet Sanch. l. 8. de matr. disp. 1. n. 85. & nos infra lib. de matr. tr. 1. c. 3. dicens De licentia autem loquor, quæ non est addita temporis. Nam licentia concessa in Bulla Cruciatæ, cum sit dicta vni anno, in eo vno anno illa durat, ut patet de iur.